H. Wijnands & Zoon te Vroenhoven,

een naam die blijft schitteren aan het fondfirmament.

Van een boerenbedrijf met koeien, varkens en graanvelden tot nationale overwinningen en een hokkampioenschap van de afdeling Limburg. Het verhaal van H. Wijnands & zoon is er een van hard werken, liefde voor de duiven en een stam die tot ver over de landsgrenzen bekendheid verwierf.

Sommige namen in de duivensport hebben geen uitgebreide introductie meer nodig. Ze spreken voor zichzelf en roepen bij liefhebbers herinneringen op aan grote overwinningen, sterke duiven en prestaties die niet zomaar uit de lucht komen vallen. De naam **H. Wijnands & zoon** behoort ongetwijfeld tot die categorie. Achter deze naam schuilt een geschiedenis waarin twee generaties hun sporen hebben verdiend en waarin Rogér Wijnands uit het Belgische Vroenhoven vandaag de dag met trots verder bouwt aan een indrukwekkende fondtraditie.

De duivenmicrobe zat al vroeg in de wieg

De letter H in de combinatie stond voor Harie Wijnands, de vader van Rogér. Harie was boer in hart en nieren. Op zijn bedrijf hield hij koeien en varkens en daarnaast beschikte hij over verschillende graanvelden. Het was een bestaan waarin hard werken geen keuze was, maar een vanzelfsprekendheid. Wie vooruit wilde komen, moest de handen uit de mouwen steken.

Naast zijn dagelijkse werkzaamheden op de boerderij had Harie ook duiven. En wie denkt dat die dieren er maar een beetje bij werden gehouden, kent de familie Wijnands nog niet. Dezelfde werklust die op het boerenbedrijf nodig was, vond men ook terug bij de duiven.

Rogér groeide op in die omgeving. Terwijl hij als jongen op de boerderij meehielp, kreeg hij van zijn vader de liefde voor de duivensport met de paplepel ingegoten. De duivenmicrobe zat er al vroeg in. Het was dan ook geen verrassing dat deze belangstelling zou uitgroeien tot een levenslange passie.

Toch koos Rogér daarnaast voor een ander beroep. Hij leerde voor banketbakker en verdiende daarmee zijn dagelijks brood. Maar ook al lag zijn werkterrein buiten de boerderij, de duiven bleven een belangrijk onderdeel van zijn leven. Met toewijding en vakmanschap verzorgde hij de kolonie en bouwde hij samen met zijn vader aan een naam die steeds meer aanzien kreeg.

Nationale overwinningen als visitekaartje

De combinatie H. Wijnands & Zoon groeide uit tot een begrip in de internationale duivensport. Met maar liefst zeven nationale overwinningen op de zware fondvluchten en meerdere titels als Nationaal Marathonkampioen werd duidelijk dat hier liefhebbers aan het werk waren die wisten wat ze deden.

Nationale wedvluchten zoals Agen, Bordeaux, Marseille en Perpignan zijn slechts enkele van de grote nationale vluchten die ze wonnen en waarop de naam Wijnands bovenaan de uitslagen verscheen. Het zijn wedstrijden die veel vragen van mens en dier. Niet alleen de kwaliteit van de duif telt, maar ook de voorbereiding, de verzorging en het vertrouwen in de eigen stam.

Dergelijke successen komen niet vanzelf. Daarachter schuilt jarenlang selecteren, investeren, proberen en soms ook teleurstellingen verwerken. Maar wie volhoudt en zijn doel voor ogen houdt, kan uiteindelijk oogsten wat hij met zoveel geduld heeft opgebouwd.

De prestaties van H. Wijnands & zoon vormden het bewijs dat de combinatie over duiven beschikte die op de zwaarste afstanden hun klasse konden tonen. De naam kreeg bekendheid tot ver buiten Limburg en ook internationaal wist men de kwaliteit van het Wijnands-ras naar waarde te schatten.

Na het afscheid van vader Harie begon een nieuw hoofdstuk

Toen vader Harie op 92-jarige leeftijd overleed, kwam er een einde aan een belangrijk tijdperk. Met hem verdween niet alleen een vader, maar ook de man met wie Rogér zoveel jaren de lief en leed van de duivensport had gedeeld.

Na zijn overlijden werden de duiven verkocht, met uitzondering van de jonge duiven. Daarmee leek een bijzonder hoofdstuk afgesloten. Maar bij Rogér was de liefde voor de duiven niet verdwenen. Integendeel, de basis die in al die jaren was gelegd, bleef in zijn gedachten aanwezig.

In 2020 begon hij aan een nieuwe start. Inmiddels was hij verhuisd naar het Belgische Vroenhoven, waar hij met de overgebleven jonge duiven opnieuw aan de opbouw van zijn kolonie begon.

Een nieuwe start betekent niet dat de successen onmiddellijk volgen. Soms moet men geduld hebben, soms moet een kolonie opnieuw groeien en soms lijkt het even stil te blijven. Ook bij Rogér was er een periode waarin zijn naam minder nadrukkelijk in de uitslagen verscheen.

Maar wie dacht dat de duivensport hem haarfijn had losgelaten, vergiste zich. Het duurde niet lang voordat Roger Wijnands opnieuw van zich liet horen. Zijn naam verscheen weer op de plaatsen waar hij thuishoorde: hoog in de uitslagen, tussen de liefhebbers die op de zware fond het verschil weten te maken.

Prestaties met betrekking tot het Hokkampioenschap 2026

19 juni Pau 35-62-77 ***6 duiven mee***

26 juni Agen 19-79-87-111-158-360-378-391-450 11 duiven mee

3 juli Barcelona 16-122-136-205 6 duiven mee

10 juli Dax 45-53-72 6 duiven mee

17 juli Marseille 29-36-86-95-96-165-166 8 duiven mee

24 juli Narbonne 11-36-46-59-62-70-138-153-211 15 duiven mee

1 aug. Perpignan 10-26-48-87 7 duiven mee.

Het Wijnands-ras: gebouwd op kwaliteit

Een belangrijk onderdeel van het succes ligt in de kwaliteit van de duiven. Roger heeft door de jaren heen voortdurend gezocht naar versterking van zijn kolonie. Nieuwe aanwinsten werden zorgvuldig geselecteerd en ingepast in de bestaande lijnen. Het was geen kwestie van zomaar duiven bij elkaar zetten, maar van doelgericht bouwen aan een stam waarin prestaties en erfelijke kwaliteit samenkomen.

Bij de namen die in deze geschiedenis een rol spelen, horen onder meer ***Kleine Jo***, ***Kuyper(s)***, ***de Blauwe Vanoppen*** **en** ***Orlando***. Het zijn voorbeelden van lijnen die hebben bijgedragen aan de ontwikkeling van de Wijnands-duiven.

Rogér maakte van die verschillende bloedlijnen zijn eigen kweekwerk. Door gericht te combineren en telkens opnieuw naar versterking te zoeken, ontstond een stam die bekendheid verwierf onder de naam **Wijnands-duiven**. Een naam die niet alleen aan de prestaties van vroeger herinnert, maar ook vandaag nog klinkt in de wereld van de fondsport.

Het is juist die voortdurende ontwikkeling die een duivenkolonie levend houdt. Wie uitsluitend op het verleden vertrouwt, loopt het risico stil te vallen. Rogér bleef zoeken naar kwaliteit, bleef bouwen en bleef geloven in zijn eigen aanpak. Dat de resultaten opnieuw volgden, was dan ook geen toeval.

Een hokkampioenschap als bekroning

Op 31 oktober staan de kampioenen van 2026 tijdens de kampioenendag van de afdeling Limburg in de schijnwerpers. Voor Rogér Wijnands wordt het een bijzonder moment. Hij mag dan als **hokkampioen van de afdeling Limburg** op het hoogste trapje van het erepodium plaatsnemen. Een prestatie die extra glans krijgt wanneer men bedenkt hoe deze kolonie na het overlijden van vader Harie opnieuw moest worden opgebouwd.

Op de zware fond liet Rogér zich dit seizoen op meerdere fronten zien. Pau, Agen, Barcelona, Dax, Marseille, Narbonne en Perpignan stonden op het programma. Op deze zeven vluchten speelde hij in totaal 59 duiven, waarvan er 39 een prijs wonnen. Dat betekent een prijspercentage van ongeveer 66 procent. Dat zijn cijfers die indruk maken. De zware fond is immers geen discipline waarin men zomaar successen cadeau krijgt. De afstanden zijn groot, de omstandigheden kunnen zwaar zijn en iedere vlucht stelt andere eisen aan de duiven. Juist daarom verdient een dergelijke regelmaat alle waardering. Het hokkampioenschap is daarmee meer dan een mooie titel. Het is de bekroning van een jarenlange inzet, van een zorgvuldig opgebouwd duivenbestand en van het vermogen om na een moeilijke periode opnieuw aan de top te komen.

Een naam die blijft voortleven

Wanneer we terugkijken op de geschiedenis van H. Wijnands & zoon, zien we meer dan nationale overwinningen en kampioenstitels. We zien het verhaal van vader Harie, die op zijn boerenbedrijf met hard werken de basis legde. We zien Rogér, die als jongen de duivenliefde meekreeg, zijn eigen beroep uitoefende en ondertussen de duivensport nooit uit het oog verloor.

En we zien hoe hij na het overlijden van zijn vader de draad weer oppakte. Niet door uitsluitend op oude successen te teren, maar door opnieuw te beginnen, te investeren in kwaliteit en zijn eigen weg te volgen. De naam Wijnands is daardoor niet alleen een herinnering aan wat ooit werd bereikt. Het is een levende naam, gedragen door duiven die op de zwaarste vluchten hun klasse tonen en door een liefhebber die weet hoeveel werk er achter iedere overwinning schuilgaat. Op 31 oktober van 2026 mag Rogér Wijnands de hulde in ontvangst nemen die bij zijn prestaties past. Het hoogste trapje van het erepodium is dan de plaats waar hij thuishoort. En misschien zal hij daar, tussen de felicitaties en de waarderende woorden, ook even terugdenken aan zijn vader Harie. Aan de boerderij, aan de eerste duiven en aan de jaren waarin zij samen aan hun naam bouwden. Want achter iedere grote duivenkolonie staat een verhaal. Bij Rogér Wijnands is dat het verhaal van twee generaties, van onverzettelijke werklust en van een passie die sterker bleek dan de tegenslagen.

Roger Wijnands mag straks de verdiende hulde in ontvangst nemen. Zijn vader legde de fundering, Roger bouwde verder aan het huis en de duiven zetten er de kroon op. Zo blijft de naam H. Wijnands & zoon voortleven: niet alleen in de uitslagenboeken, maar vooral in de harten van de liefhebbers die weten hoeveel arbeid, geduld en passie er achter een kampioen schuilgaan. ***H.Wijnands & Zoon*** **; Een naam met een rijk verleden, een schitterend heden en een toekomst die nog altijd naar de zware fond ruikt.**

(Pie Schepers)